I. évfolyam. Arad, 1886. Deczemberhó 21. Kedd. 352-dik szám.

Szerkesztőség:
Főtér, Hermann-udvar I. emelet, a külső folyóson.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Főtér, a törvényszék melletti Neumann-háznak utczára nyiló helyiségében.

Hirdetések díjszabály szerint.
Egyes szám **5** kr. ünnep- és vasárnap utáni szám **3** kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . . 12 frt.
Fél évre . . . . 6 „
Negyed évre . . . . 3 frt.
Egy hóra . . . . 1 frt.

Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . 7 frt — kr.
Negyed évre. . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.

A bolgár küldöttség utja.

Arad, deczember 20.

A sors csakugyan mostohán bánik el Bulgáriával, mely pedig józan higgadtságával, körültekintő eszélyes politikájával s hősies magatartásával nagyon is megérdemelte volna nemcsak a rokonszenvet, de a kellő támogatást is. Nem is hiányzott a rokonszenv a bolgárok iránt legfőképp az utóbbi időben, midőn napnál is világosabb lőn, hogy egy nagy ország hatalmas uralkodója hatalma nagyságát abban véli fitogtathatni, ha ezt a szegény hánytvetett országot a tortura minden kinján átkényszeriti csak azért, hogy végre meglapitva, teljesen rabigája alá kényszeritse, és a bolgárok a minden oldalról nyilvánuló meleg rokonszenv hatása alatt egy küldöttséget inditnak utnak az európai udvarokhoz, hogy közvetlen érintkezés által a rokonszenvet még jobban biztositsák maguknak, s a hatalmak véleményét kitudják arra a fejedelmi jelöltre, kinek megválasztásával országuk rég nélkülözött nyugalmát és mindenki által ohajtott békéjét végre-valahára megszerezhetik.

A küldöttség utra kel, s legelsőben is az osztrák-magyar monarchiába siet, melynek külügyi kormánya leginkább mutatta ki jóakaratát és rokonszenvét a bolgár nemzet iránt; találtak is Bécsben olyan meleg fogadtatást, a mivel nagyon meg voltak elégedve, s ami őket arra ösztönözte, hogy egy osztrák-magyar herczegnek ajánlják föl a bolgár koronát. A tárgyalások megindultak egyrészt a jelölt Coburg herczeggel, másrészt államunk uralkodójával, s a mig ez utóbbi nem késett beleegyezését adni a jelöltségbe, Coburg herczeg sem idegenkedett a tövisekkel teli uralkodás átvételétől, föltéve, hogy a hatalmak hozzájárulásukat megtagadni nem fogják.

Amint tudjuk az európai hatalmak nagy része az uj jelöltséget meglehetősen kedvezőleg fogadta s igen alaposnak látszott a hit, hogy Oroszországot kivéve komoly ellenvetés egyoldalról sem fog tétetni, sőt hogy a biztos többség ily eclatans nyilvánulása mellett Oroszország is kénytelen lesz végre a jelöltségbe beleegyezni; hogy pedig ez minél könnyebben történhessék, illetékes helyről ajánlva lett a küldöttségnek, hogy a bécsi orosz nagykövet utján iparkodjék az orosz udvarnál elfogadást kieszközöltetni. A küldöttség készséggel haladt az ajánlott uton, a kezdeményező lépést meg is tette, azonban köztudomásulag minden eredmény nélkül, mert az ideges czár nem mutatkozott hajlandónak sem az elfogadásra, sem pedig a mingreliai herczeg jelöltetésének elejtésére, igy aztán végre sem maradt más expediens hátra, mint Berlinbe menni, hogy a német kormány közvetitését kinyerjék.

A berlini utra nézve igen jogosan — abban a hitben élt a küldöttség, hogy az osztrák-magyar és orosz hatalmakkal jó viszonyban élő állam, mely erejének tudatában különben is sokat tehetett volna, az osztrák-magyar hatalommal való szövetséges viszonyát ennek érdekében is arra fogja fölhasználni, hogy Oroszországot engedékenységre birja, azonban mint ujabb sürgönyök mutatják, a remény nemcsak hogy nem teljesült, de maguk a küldöttek is fölötte hideg fogadtatásban részesültek, sőt ugyan ily részvétlen fogadtatásnak nézhetnek eléje Francziaországban is, melynek külügyére a hivatalos tudakozványra nem késett kijelenteni, hogy Francziaország sem tehet egyebet, mint a mit tett Németország, melynek alkalmazkodásához kénytelen magát tartani.

A bolgár küldöttek tehát egy szomoru tapasztalattal gazdagabbak lettek annélkül, hogy a kibontakozáshoz közelebb jutottak volna. Megtudták azt, hogy ők csaknem ki vannak szolgáltatva annak az állam önkényének, melytől félnek, rettegnek, s melyet szivükből gyülölnek, s ha e tapasztalat hatása alatt országukat olyan tettekre fogják tüzelni, mire az okos diplomaták egyáltalán nem számitottak, vagy ha e sürü chaosból végre is Oroszország fog győzelmesen kivonulni, azt ám tulajdonitsák maguknak azok a diplomaták, kik most gyengeségükben tündököltek.

K.

A Hodossy interpellatiójához. Ipolyságról irják az „Országgyülési Értesitő"-nek: Hontmegye közigazgatási bizottsága f. hó 15-én tartott ülésén tárgyalta azon megyei tisztviselők ügyét, k i k e t a z i p o l y s á g i t ö r v é n y s z é k v á d a l á h e l y e z e t t a választások idején hivatalos hatalommal való visszaélés és személyes szabadság megsértése miatt és az illetőket, névszerint D r a s k ó c z y Gábor kőkeszi, N e d e c z k y Árpád korponai és ifj. M a r e k Károly szobi szolgabirákat, továbbá idősb M a r e k Károly községi erdőmestert és B o r y Tivadar szokolai körjegyzőt felfüggesztette. E közleményhez az „Orsz. Ért." a következő megjegyzést füzi: A fennebbi levélből az tünik ki, hogy Hontmegye közigazgatási bizottsága ez ügyet m á r e l i n t é z t e, mielőtt a képviselőházban a folyó hó 18-án előterjesztett interpellatio beadatott volna.

A házközösségi törvény végrehajtása küszöbön áll és a belügyminiszteriumban a házközösségi ügyeknek harmadfokon leendő intézésére külön osztályt szerveznek j a n u á r elsejével. Az osztály főnöke T r i f o n á c z Pál miniszteri tanácsos, ügyosztályvezető pedig K a f f k a László min. titkár lesz. Ezen ügyosztály szervezése a belügyminiszteriumban szélesebb körü személyzeti változásokat fog maga után vonni.

MEGYEI KÖZÜGYEK.

Aradmegye rendkivüli közgyülése.

Arad, deczember 20.

Aradmegye törvényhatósági bizottsága ma délelőtt 10 órakor tartott rendkivüli közgyülésén néhány lényegtelenebb ügy letárgyalásán kivül megalakitotta központi és állandó választmányát, továbbá az összes szakbizottságokat. Az ülés lefolyásáról a következő tudósitást adjuk:

F á b i á n László főispan a jelenlevők élénk éljenzése között nyitotta meg a közgyülést, melyen a napirend első tárgyaként az igazoló választmány jelentése olvastatott föl a november 20-án megejtett megyei bizottsági tagválasztásokról.

A megválasztott bizottsági tagok, miután a választások ellen semminemű panasz vagy kifogás nem érkezett be, mind igazoltattak.

B á n h i d y Antal báró három helyen történt megválasztatása közül a kurtiesi. F é n y e s Kálmán dr. két kerülete közül a drauczi, C s u k a y Sándor két kerülete közül a tótváradi és K r i v á n y János két kerülete közül az alesili kerületet tartotta meg. Ugyszintén betöltendő H a t z e l h o f f e r jegyző helye Uj-Panátban és K ö v é r Lajos helye Szemlakon.

I z s ó István elhunyta következtében a legtöbb adót fizető bizottsági tagok lajstromába folytatólag L e i t n e r Pál ó-pécskai lakos vétetett fel.

P á r i s Gábor jegyző folytatólag előadja, hogy az uj-szent-annai választást meg kellett semmisiteni, miután a szavazó-lapok meg voltak számozva.

N a c h t n e b e l Ödön szerint e kerületben még nem lehet az uj választást elrendelni, miután az igazoló választmány határozata még nem jogérvényes, és az ellen még a biráló választmányhoz felebbezésnek van helye.

Fábián főispán kimondja a határozatot, mely szerint az igazoló választmány jelentése tudomásul vétetett, az uj-szentannai kerületben az uj választás függőben tartatik, a többi kerületekre vonatkozólag pedig választási határidőül január 15-ke tüzetett ki. Választási elnökök lesznek Glogováczon W i t t i c h Sándor, Szabadhelyen G y ő r k y Gábor, Petrisen O t t l i k Géza, Forrai-Iratoson F l e i s c h e r Kálmán és Uj-Panáton K a l m á r Sándor.

Ezután a közigazgatási bizottság, a központi választmány és a többi szakbizottságok megválasztása következett. A közigazgatási bizottság választására kiküldött szavazatszedő küldöttség N y i s z t o r József elnöklete alatt J o n e s c u Lázár főügyész, Purgly János és P á r i s Gábor jegyzőből alakult meg, mig a központi választmány tagjaira beadott szavazatokat D á n i e l Gergely elnöklete alatt K o n o p y Sándor, H o f b a u e r Sándor és K a b d e b o Kálmán jegyző szedték be. A többi bizottságokat a közgyülés F á b i á n főispán javaslatára egyhangu helyeslléssel alakitotta meg.

Ezek alapján a vármegye szakbizottságai a következőkép alakultak meg:

K ö z i g a z g a t á s i b i z o t t s á g: Dániel Gergely, Tagányi István, Urbán Iván, Vásárhelyi László, gróf Zselénszky Róbert.

E r d é s z e t i s z a k é r t ő k ü l t a g o k a közigazgatási bizottságban: Fóthi Nándor járási főerdész Buttyinban és Schvób Sándor kincstári főerdész Csályában.

K ö z p o n t i v á l a s z t m á n y: Almay József, báró Bánhidy Albert, báró Bánhidy Antal, Bohus István, Bohus László, Buczurka Ferencz, Buday Péter, Burdács Lajos, Dániel Gergely, Farkas Sándor, Gróza János, Hendrey Pál, Heinrich Sándor, Horváth Géza, Jáhn Vilmos, Jonescu Lázár, dr. Issekutz Károly, Králitz Gyula, Nachtnébel Ödön, Nyisztor József, Orody Nándor, Pálfy József, Páris Gábor, Réthy Károly, Sanka Lajos, Szathmáry Gyula, Szathmáry János, Tagányi István, Ternajgó József, Urbán Iván, Vásárhelyi Béla, Vásárhelyi László.

Á l l a n d ó v á l a s z t m á n y: Báró Bánhidy Albert, Beles Vazul, Bogdánffy Gergely, Bohus István, Bohus László, Czárán Mártonn, Dániel Gergely, Fényes Kálmán, Friebeisz Miklós, dr. Gaal Jenő, Heinrich Sándor, Tagányi István, Ternajgó József, Varjassy Árpád, Vásárhelyi Béla, gróf Károlyi Tibor, Kintzig János, Konopy Kálmán, Konopy Sándor, dr. Matavovszky Nándor, Nachtnébel Ödön, Nyisztor József, Prónay István, Purgly János, Sternthal Adolf, Szabados József, Vásárhelyi László, Végh Aurél, gróf Wenckheim Frigyes, gróf Zselénszky Róbert.

I g a z o l ó v á l a s z t m á n y. V á l a s z t o t t t a g o k: Bogdánffy Gergely, Dániel Gergely, Hofbauer Sándor, Simon Jenő, dr. Takácsy Sándor. K i n e v e z e t t t a g o k: Báró Bánhidy Albert elnöklete alatt Beles János, Hauser Károly, Kohányi Mór.

B i r á l ó v á l a s z t m á n y: Jonescu Lázár, Török Béla, Vásárhelyi Béla, Vásárhelyi László, Végh Aurél.

S t a t i s t i c a i b i z o t t s á g: Barkassy Kálmán, Becsey Hugó, Beles Vazul, Bhear Frigyes, Bohus Lajos, Faragó Gyula, Friebeisz Miklós, Jáhn Vilmos, Kinczig János, Konopy Sándor, Nicora Dávid, dr. Shewester Károly, Sternthal Adolf, Szucsu Aurél, Vásárhelyi László.

E g é s z s é g ü g y i b i z o t t s á g: Antalffy Endre, báró Bánhidy Albert, Dániel Gergely, Farkas Sándor, Fejér György, Hámory Lajos, Jonescu Lázár, Konopy Kálmán, Lukácsy Lajos, dr. Matavovszky Nándor, Nicora Dávid, Ortutay Béla, Popovics Desseanu János, Schauer Lajos, Ternajgó József, Vásárhelyi Béla, gr. Zselénszky Róbert.

N é p n e v e l é s i b i z o t t s á g. V á l a s z t o t t t a g o k: Báró Bánhidy Albert, Beleg Vazul, Borsán Mózes, Dániel Gergely, Friebeisz Miklós, Hámory Lajos, dr. Hidegh Kálmán, Horovitz Lipót, Konopy Sándor, Nyisztor József, dr. Páris Lajos, dr. Schwester Károly, Szabados József, Szondy Imre, Vásárhelyi László. T a n i t ó k: állami: Urhegyi Antal aradi, községi: Hegedüs János m.-pécskai, rom. cath.: Hermann Gyula galsai, gör. cath.: Betranutz György szemlaki, gör. kel.: Argyelán János ó-pécskai, ref.: Szabó János nagyzerindi, ágostai: Lukács János szemlaki, izr.: Kohn Mór m.-pécskai.

J e g y z ő i v i z s g á l ó b i z o t t s á g: Nachtnébel Ödön és Tagányi István.

A B i b i t z - f é l e a l a p i t v á n y i ü g y e k e l ő k é s z i t ő t á r g y a l á s á r a s z e r v e z e t t b i z o t t s á g: Báró Bánhidy Albert, Bogdánffy Gergely, Dániel Gergely, dr. Hidegh Kálmán, Issekutz Mihály, Jonescu Lázár, dr. Matavovszky Nándor, Nachtnébel Ödön, Nyisztor József, Orody Nándor, Purgly János, Sanka Lajos, br. Simonyi Lajos, Szabados József, Szathmáry Gyula, Vásárhelyi Béla, Vásárhelyi László, Végh Aurél.

K ö z k ó r h á z i b i z o t t s á g: Báró Bánhidy Albert, br. Bánhidy Antal, Bohus Zsigmond, Dániel Gergely, Dániel László, Hofbauer Sándor, dr. Issekutz Károly, Jonescu Lázár, Purgly János, Szathmáry János, Urbán

Az „ARADI KÖZLÖNY" tárczája.

(Deczember 22.)

Színész-pantheon.

(Aradi színészek jutalomjátékain.)

— Az „Aradi Közlöny" eredeti tárczája. —

II.

Császár Imre.

Szinte látni vélem, a mint aranyos kacsók tapssal üdvözlik a szép Don Caesart, ki mai jutalomjátékán elfogódva lép az aradi közönség elé, s kedélyét megkapja az az érzés, mely mementoként juttatja eszébe a válást, a válást attól a közönségtől, melyhez tapsaiért Császár Imre ambitióval tanult és játszott, a válást attól a szinháztól, melyáen a becsvágyó fiatal szinésznek annyi szép sikerei vannak fűzve.

A közönség alig sejti, hogy Császár Imre — ki a bonvivant-szerepeket oly kiváló rouutine-nel alakitja, hogy a legszebb jövőre ad reményt, — a l i g t i z e n h á r o m h ó n a p o s s z i n é s z és most mindössze huszonkét éves. Egykor Kapósvár lesz abban a helyzetben, hogy szülőházát emléktáblával jelölve tegye nevezetessé. Mint ő kedélyeskedi el, az 1864-ik év, melyben született, befolyással volt szerepkörének megválasztására. Mert ha egy évvel hamarább született volna, akkor ez 1863-ban történt volna meg. Ez az esztendő pedig a nagy inséges év volt, melyben születve bizonyosan valami csenevész comicus lett volna, mig igy — hála az 1864-ik évnek — sugár magas alak lett és salon-szinész.

Császár előkelő nemesi család sarja s bár atyja (ki előbb földbirtokos és végzett orvos volt) szintén a hirneves szinészek gárdájának egyik alakja volt, hallani sem akart róla, hogy fia is szinész legyen. Igy hát az ideáltól Császár jó időre vissza volt tartva, s előbb nyolcz gymnasiumot kellett végeznie Budapesten, majd egy félévig a bonctermekben tanulmányozta az embert, majd a lovassági hadapródiskola növendéke volt a 12-ik huszárezredből, mig végre odajuthatott szomjas ajkakkal az igézet forrásához, melynél megittasul az ember és magába szivja a művészvér természetét, ugy, hogy a szinpadok festett világát nem tudja elhagyni, soha . . . . A szinképezde növendéke lett s mint a legfigyelemreméltóbb tehetségű növendék végezte el a négy évet s ösztöndijas tagja volt ugyanekkor a budapesti Nemzeti Szinháznak. Szép jövőt jósolt a rendkivül fiatal embernek, a ki csak valaha szavalni vagy játszani látta.

A szinészi pályán azonban a legjobb iskola a vidéki szinpad. Ez a lépcső a Parnassusra — a fővárosi Nemzeti Szinházhoz. Császár tavaly szerződött először szinházhoz Kolozsvárra. Játszott és szerették nagyon. Ennek az értékét különben csak az tudja teljesen felfogni, a ki ismeri a kolozsvári közönség rendkivüli követelő, kényes izlését. És hogy a kolozsvári közönség méltánylatának igen komoly alapja volt, kiviláglott ama zajos sikerü vendégszereplésben, midőn Császár a fővárosi közönség előtt mutatta be magát a Nemzeti Szinházban. Ez a vendégszereplés örökké emlékezetes marad előtte, mert pár fellépte után azonnal szerződtette Paulay és ujévkor már hivatásának méltó terén fogja tehetségét izmositani.

Hogy haladását bemutassa, került a vidék legelső társulatához Aradra, illetve a Debrecsényi társulatához, hova hét hónapra szerződött. Négyet töltött ebből Nagyváradon és hármat Aradon. Az aradi közönségnek e rövid idő is elég volt arra, hogy Császár Imre kedvencze legyen a szó legnemesebb értelmében. Ezt Császár éppen ugy megérdemelte mint szinész és mint perfect fiatalember a társaságban.

Természetes, hogy olyan véralkattal és szerepkörrel, mint az övé, nagy tiztelője a nőknek. Érdekesen irja ezt ő maga egy hozzánk intézett levelében, melyben e hajlamairól szól.

„Éltem, szerettem — irja Császár, — oh, de hányszor. Másztam be ablakon és faltam a holdat, mint Schillernek akármely szerelmese. Egyik hű követője vagyok Micheletnek és az ő tanának: reál-idealismus. Voltam őrült szerelmes és józan házibarát. Megkóstoltam a dicsőséget és nyomort. Voltam ur és — bizony valának boldas esték, melyeknek vacsorára eső idejét átsétáltam álmodozva Ő róla! Ilyen bolond az ember!. . ."

Felette mulatságos az eset, midőn Császár életében először lépett szinpadra, mint hat éves gyermek. Atyja akkor a budai népszinháznál volt rendező. Egyik este „Morilla" operette-et adták. Császár a Morilla kiséretét képező törpék egyikét „alakitotta." Atyja — ki mindig a közönség közül szokta a darabokat végig nézni, felismerte a kis gyermekben fiát. Felrohant dühvel a szinpadra és halálra kereste a kis Imrét. Az öltöztetőket majd megölte, hogy miért engedték a gyereket felöltözni. Császárt azonban már eltüntették. Hova? – A Morilla öltözőjébe, a ki mint patrona védelmezte egyik „k i s é r e t é t" a bősz apa ellenében. Az öreg Császár különben nagyon szerette fiát és nem akarta, hogy még eszébe is jusson valaha, hogy szinész legyen. Pedig ő is atyja ellenére lett szinész. Szökött hazulról és atyja nem is akarta többé látni. Nem is látták egymást többé soha.

Császár Imre mint felnőtt gyerek tudta meg, hogy apjának mily gönyörü vagyona ment el a gavallérság utján. Császár igy nem léphetett már az öreg nyomdokaiba.

— Ez nem volt szép az öregtől — mondá egyszer az ő jovialitásával — de ha másként történik, akkor ma nem vagyok szinész, a mit nagyon sajnálnék, mert pályámat oda nem adnám a Schossbergerek pénzeért!

Ime egy pár tréfás szóban a pályaszeretet legmelegebb kifejezése. Csakis ilyen ambitióval vihette Császár akkora buzgalommal szerepeit, hogy tizenhárom hónapos szinészkedése alatt annyit játszott, mint más néhány év alatt.

Mint önálló szinész, tavaly lépett fel először Kolozsvárt az „Erdő szépé"-ben, Guychatel marquis szerepében.

Ma már a budapesti Nemzeti Szinház tagja. Tanul és igyekszik előre.

Meg vagyunk győződve, hogy az aradi közönség közkedveltségü salon-szinészének ma este megadja mind a két elégtételt azért az élvezetért, mit Császár sokáig emlékezetes aradi működése alatt nyujtott, annyi finomsággal és elegantiával praesentált szerepeiben.

Ha a közönséget egy kedvelt szinészszel szemben valami kötelezi, ugy ma este Császár meg lesz bizonynyal elégedve a fogadtatással és a — házzal.

Törös Tivadar.

Első gyilkosságom.

(1. Folyt.) (Regény.)

Irta: *Macé G.*, a párisi rendőrség volt főnöke.

— Az „Aradi Közlöny" számára forditotta: **H. G.** —

Két rendőr. A Buci-utcza sarka. Az ismeretlen.

„Kedves barátom, semmivel sem lustábbak, mint mi ketten. De ezt majd a felváltás után otthon megmagyarázom papiroson, akkor az egész berendezés világos lesz. Most azonban az utczák kezdenek nyugodtabbak lenni, most figyelnünk kell! Itt van egy zugoly, a hol könnyen elrejtőzhetünk."

A hely tényleg kitünően feküdt, mert onnét az összes leszögellő utczákat figyelemmel lehetett kisérni.

A két rendőr fejére húzta köpönyegének kámzsáját és a sötét sarokba húzódtak, ugy hogy a két alak csak egy fekete tömeget képezett, melyet öt lépésről alig lehetett észrevenni.

Suttogva folytatták ugyan beszélgetésüket, de a beszögellő öt utczát szem elől nem tévesztették.

Ringué elbeszélte Champynak, hogy a szomszédságban lakó vén tudós neki és több társának egy kis leirást adott a városnegyed nevezetesebb utczáinak történelmi emlékeiről.

„Itt, a hol most állunk", mondá, „volt Buci bástyakapuja, melyet 1672-ben romboltak le. 1418-ban a burgundiak itt rést lőttek. 1792-ben itt volt az első toborzó intézet a hazát megmenteni akaró önkénytesek számára."

„Egy ember csomaggal", vágott közbe Champy, tekintét a Mazarine-utcza felé forditván.

„Csakugyan," válaszolá halkan Ringué. „A jó ember nekem gyanusnak látszik. Majd meglássuk, hogy mit visz?"

„Talán éppen a betörő bandához tartozik?"

„Minő szerencse lenne, ha e ficzkók közül egyet körmeink közé kaparithatnánk!"

„Ugy látom, öregem, hogy ezuttal már csakugyan zsebében van az altiszti kinevezés!"

„Oh erre már oly régen reménykedem, hogy lassan megszünöm reményleni! — De ne beszéljünk erről, első a szolgálat."

„Látja, felénk közeledik."

„Csendesen, egy szót sem — ne mozduljunk", fejezé be a beszédét Ringué, társának karját hevesen megszoritván.

Mozdulatlanul állottak és figyeltek az egyénre, a ki most lépett ki a Mazarine-utczából.

Az éji vándor nagy léptekkel haladt a keresztut közepéig; ott azután határozatlanul megállt.

Egy légszeszlámpa fényénél a két rendőr pontosan megfigyelhette őt.

Kicsiny, de meglehetősen erős termetü volt. Rövid haja ugy, mint szakálla feketének látszott. Fejét magas kalap fedte; vállaira valami pokrócz-féle volt teritve, mely felső kabátjának egy részét elfeledte. Jobb hóna alatt egy terjedelmes csomag volt látható, mig balkarjára egy kosár füle volt fűzve.

Egy pillanatra körültekintett, ezután sietve a Gregoire-des-Tours-utcza irányában lépkedett, de a rejtekéből hirtelen előlépő két rendőr utját elállta.

„Hova az ördögbe szalad ily késői órában, megterhelve mint egy spanyol öszvér?" kiáltott rá gunyosan Ringué.

Az ismeretlen néma maradt és a rendőrre nézett.

„Ah, tehát nincs felelete? Jó — előre a központba, majd ott főnökünknek adhat magyarázatot. És te, Champy, nyisd fel és vigyázz, hogy semmit el ne dobjon!"

Iván, Vásárhelyi Béla, Vásárhelyi László, gr. Zselénszky Róbert.

Uti bizottságok. Aradi járás: Friebeisz Miklós, Jakabfy Géza, Kinczig János; pécskai járás: Farkas Sándor, Fleischer Károly, Kövér Victor; világosi járás: Bohus László, Bohus Lajos, Kovács Ágoston; ternovai járás: Bohus Lajos, Bohus Károly, gróf Königsegg Fidel; radnai járás: Beles Vazul, Konopy Sándor, Ottlik Géza; nagyhalmágyi járás: Gróza János, Horváth Géza, Lachnitt Márton; boros-sebesi járás: Institóris Gyula, Jáhn Vilmos, Török József; b.-jenői járás: Barkassy Kálmán, Fejér György, Vertán Ernő; kisjenei járás: Králitz Gyula, Rázel István, Ulrich Antal; eleki járás: Sternthal Adolf, Hámory Lajos, Vásárhelyi László.

Tenyészállat-vizsgáló bizottságok: Aradi járás: elnök: Gróf Zelénszky Róbert, tagok: Békefy Kálmán és Freibesz Miklós, póttag Faragó Gyula; pécskai járás: elnök: Kirer Viktor, tagok: Jakabfy Géza, ifj. Issekutz István, póttagok Lukács László; világosi járás: elnök: Volacsek Károly; tagok: Bohus Lajos és Iby Ferencz, póttag id. Török János; ternovai járás: elnök: gróf Königsegg Fidél, tagok: Korek Péter és Bous Károly; póttag Schandera Mór; radnai járás: elnök: Konopy Sándor, tagok: Konopy Kálmán és Venrinszky János, póttag Pattay Gusztáv; nagyhalmágyi járas: elnök: Horváth Géza, tagok: Vargha Pál és Zsula János, póttag: Kádár Sándor; b.-sebesi járás: elnök: Jáhn Vilmos, tagok Institoris Gyula és Török József, póttag Póka Béla; b.-jeneijárás: elnök: Barkassy Kálmán, tagok Vertán Ernő és Komlóssy Kálmán, póttag Suhajda Béla: kisjenei járás: elnök: Szkálla Károly, tagok Czárán Géza és Kabdebó Béla, póttag Ulrich Antal; eleki járás: elnök: Sternthal Adolf, tagok Türk Tivadar és Kézsmárky István, póttag Pokorny Richard.

A választások megejtése után a közmunkaváltság-árakat állapitotta meg a közgyűlés és pedig egy kétfogatu kocsira 2 frt, egyfogatura 1 frt 20 kr. és a kézi napszámra 40 krban.

Gyürky Gábor Szapáry-liget és Simonyifalva községnek megengedtetni kéri, hogy a közmunkát termeszetben szolgáltassék.

Ormós alispán felszólalása után határozatba ment, miszerint e kérdés csak a közmunka-felosztás alkalmával fogja tárgyalni a törvényhatóság.

A pénzügyi szakosztály benyujtja jelentését több község évi számadásairól, melyek mind helybenhagyattak.

Fábián László főispán sürgősségénél fogva a napirendre tüzi a földmivelési miniszter egy leiratát, melyben a törvényhatóságot egy a kereskedelmi és iparkamara ujjászervezése czéljából szükséges bizottság megalakitására hivja fel. Azt javasolja, hogy a megye maga részéről is a már a város által kiküldött bizottságot válaszsza meg.

Gaál Jenő dr. szerint czélszerűbb volna a megyei kereskedőkből és iparosokból megalakitani e bizottságot.

Szathmáry főjegyző felvilágositja szólót, miszerint a miniszteri rendelet azt kivánja, hogy e bizottság a megye székhelyéről küldessék ki.

A közgyülés Fábián főispán javaslatát fogadta el, s igy az Institoris Kálmán elnöklete alatt Bing Vilmos, Sonntagh Gyula, Kosztka Gusztáv, Kristyori János, Eckstein György és ifj. Mittelmann Bodog tagokból alakult bizottságot választotta meg a megye is.

Ezzel a közgyülés Fábián főispánra hangoztatott lelkes éljenzések között feloszlott

Csanádmegye népoktatási állapota az 1885 6. tanévben.

(Saját tudósitónktól.)

Makó, decz. 18.

A népoktatás ügye általánosságban is, de Aradmegye közvetlen szomszédságában különösebben is érdekelvén e lapok olvasóit, kivonatban bemutatjuk Csanádmegye népoktatási állapotát az 1885 6. tanévről.

A lakosság száma Basarágha és Szionda puszták odacsatolása által a legutolsó népszámlálás szerint 109.929. Ehhez viszonyitva tehát a tankötelesek s tényleg iskolázók számaránya; természetes, hogy a csatolt két pusztán 918. lélekszám mellett iskola nem lévén, ez a kedvező arányt majdnem egy száztólival lenyomta.

Az összeirt tankötelesek száma volt:

6—12 éves 14,440, a lakossághoz arányitva = 13·136 száztóli; 13—15 éves 5674 = 5·160 száztóli. Összesen 20,114, a lakossághoz arányitva = 18·296 százal.

A megelőző évinél több tanköteles volt összeirva 770-nel.

Tényleg járt az iskolába:

Mindennapi 12,079; a lakossághoz arányitva = 16·99 százt.; ismétlő 1678 = 1·526 szlkja. Összesen 13,757, a lakossághoz arányitva = 12·61 százt.

Egészben több járt, mint a megelőző évben 460-nal.

Az összeirt tankötelesek számához arányitva a tényleg iskolázókat:

a 6—12 éves 14,440-ből járt iskolába 12,079=83·65 százt.

a 13—15 éves 5,674-ből járt iskolába 1678=20·51 százt.

Az összes 20,114-ből járt iskolába 13,757=68·40 száztóli.

E számok világosan mutatják, hogy a mindennapi iskolázók számarányát az ismétlésök kedvezőtlen aránya nyomja le. Ezen arány pedig, t. i. az ismétlő tankötelesek igen lassan emelkedik, mert a földmiveléssel foglalkozó lakosság 12—15 éves gyermekeit nagyobb részben a messze terjedő tanyákon tartja. De általában is az összes tankötelesek 20 száz.-ja állandóan a tanyákon és pusztákon lakik s ott iratik össze.

Hitfelekezetek szerint viszonyitva a tankötelesek, volt:

róm. cath. 10,135, az egésznek 50·38 százt.-ja; ebből járt 7060 = 69·66 száz.;

gör. cath. 729, az egésznek 3·62 száz.-ja; ebből járt 574 = 78·73 száz.;

gör. kel. román 1800, az egésznek 8·95 száz.-ja; ebből járt 1045 = 58·05 száz.;

gör. kel. szerb 558, az egésznek 2·77 száz.-ja; ebből járt 348 = 62·36 száz.;

helv. hitv. 3710, az egésznek 18·44 száz.-ja; ebből járt 2247 = 60·57 száz.;

ágost. hitv. 2502, az egésznek 12·44 száz.-ja; ebből járt 1960 = 78·34 száz.;

Mózes vall. 680. az egésznek 3·38 száz.-ja: ebből járt 523 = 76·91 száz. Összesen 20,114, ebből járt 13,757=68·40 száz.

Az anyanyelv szerint volt:

magyar tank.: 14.768.=73·42 száztóli: ebből járt: 10,157=68·77 százt.;

német tank.: 132=0·65 száz.; ebből járt: 103=78·03 száz.;

román tank.: 2.247=11·17 száz.; ebből járt: 1,326=59·00 száz.;

tót tank.: 2,409=11·98 száz.; ebből járt: 1,823=75·67 száz.;

szerb tank.: 554=2,77 száz.; ebből járt: 348=62·36 száz.

Az iskolák száma összesen 101, 140 tanterem és 142 tanitóval. Tekintettel, hogy 1869-ben volt 67 iskola 87 tanitóval, a 16 évi emelkedés az iskolák számában 34=50·74 száztóli, a tanitóknál 55=63·22 száztóli.

A 101 iskola közül községi 22; róm. cath. 27, gör. cath. 4, gör. kel. román 8, gör. kel. szerb 5, helv. hitv. 10, Mózes hitv. 5, magán 1, egyleti 2. — A tannyelvet illetőleg magyar tannyelvü volt 77, román 10, szerb 5, tót 9. — Magyarul minden tanitó tud és tanitani képes. A 142 tanitó közül képesitett 137, nem képesitett 5; rendes 135, segéd 7; férfi 124, nő 18. — Az iskolák jellege szerint községi iskolai tanitó volt 36 s ide számitva a magán- és egyletieket 39; rom cath. 36, gör cath. 5, gör. kel 16, helv. hitv: 25, ágost. hitv. 12, Mózes hitvallásu 9.

Ezenkivül van a megyében 3 rendszeres kisdedóvoda, 3 iparostanonez-iskola 12 tanitó közreműködésével és egy alsófoku kereskedelmi iskola 2 tanitóval.

A népoktatásra forditott évi áldozat volt: Bevétel: 380.050 forint értékü ingatlan vagyon után 21,581 frt, 23,100 frt tőke után 2041 frt, tandijból 12,551 frt, államsegélyből 1643 frt, községi segély 32,510 frt, egyházi kivetés 33.292 frt, vegyes forrásból 11,115 frt. Összes bevétel 114,733 frt.

II. Kiadás: A tanitó fizetése 86,399 frt, fűtés, tisztogatás s apróbb taneszközökre 1895 frt, szegénytanulók segélye 1577 frt, épitkezés, tőkésités 11,559 frt, vegyes kiadás 4492 forint. Összes kiadás 114,733 forint.

A 142 tanitó fizetése összesen 86,399 forint, és pedig a 135 rendes tanitóé 83,769 forint, vagyis átlag 620 frt 50 kr, a 7 segédtanitóé 2620 frt, vagyis átlag 373 frt 71 kr. — Csanádmegye állami egyenes adója az 1885. évben volt 950,895 frt, és igy a népoktatásra forditott áldozat annak 12·41 száz.-ját teszi. Ha pedig ehhez még a három kisdedóvóra s az iparos- és kereskedőtanonczok oktatására forditott 3595 frtot is számitjuk, lesz az összes népoktatási kiadás 118,325 frt, — a megye összes egyenes állami adójával szemben 12·44 száz.

Végül a rövidre vont adatokra csak annyit jegyzünk meg, hogy Csanádmegye népoktatási ügye minden tényezőiben, bár nem rohamosan, de állandóan évről-évre emelkedik, gyarapodik. **K. M.**

Külföld.

A bolgár küldöttség Berlinben.

A bolgár nagy sobranje küldöttsége tudvalevőleg pénteken délben érkezett Berlinbe. A „Nordd. Allg. Zeitung“ leirja azt a hideg fogadtatást, illetőleg a fogadtatásnak azt a teljes hiányát, a melyben a bolgár küldöttek Berlinben részesültek. Mig Budapesten — irja az idézett lap — a bolgároknak valóságos lelkes fogadtatás jutott osztályrészül s még Bécsben is figyelmet keltett megérkezésük, a mennyiben a bécsi sajtó képviselőin kivül néhány lengyel és cseh diák is megjelent a pályaudvarban, addig Berlinben a küldöttség fogadása iránt teljesen hiányzott az érdeklődés. Három berlini hirlapiró és a küldötteknek egy berlini ismerőse várta mindössze a deputatiót Berlin anhalti pályaudvarában. Midőn a vonat a pályaudvarba érkezett, legelőször Stoilow lépett ki a háló-coupéból s után Kaltsew, Grekov és egy bécsi ur, ki a küldöttséget Bécsből Berlinbe kisérte. A pályaudvarban levő ujságirók röviden meginterviewolták a küldötteket, kik aztán a Kaiserhof-hotelbe hajtattak. — Berlini jelentések szerint vasárnapra volt kitüzve, hogy Bismarck gr. államtitkár a bolgár küldöttség tagjait egyenkint fogja fogadni.

TÁVIRAT.

— Liszt reliquiái. —

Budapest, deczember 20. (Az „Aradi Közlöny“ eredeti távirata. Ma inventariumot készitettek Liszt Ferencz hagyatékáról. Végrendeletet, vagy más értékesebb iratot nem találtak a reliquiák között.

NAPTAR.

Deczember 21. Kedd. Róm. cath. napt. Tamás. — Prot. naptár Tamás. — Görög-orosz napt. (deczember 9.) B. assz. fog. — Nap kél 7 óra 48 perez. Nyugszik 4 óra 8 perez.

Az

„ARADI KÖZLÖNY“

előfizetési feltételei.

Helyben házhoz hordva:

Egy évre	12 frt — kr.
Fél évre	6 „ — „
Negyed évre	3 „ — „
Egy hóra	1 „ — „

Vidékre postán szétküldve:

Egy évre	14 frt — kr.
Fél évre	7 „ — „
Negyed évre	3 „ 50 „
Egy hóra	1 „ 20 „

Az előfizetési pénzeket kérjük, legczélszerübben posta-utalványnyal, még a hó vége előtt beküldeni, hogy a lap pontos expeditióját fennakadás nélkül teljesithessük.

Hirdetéseket a jövő évi folyamra már most is felveszünk **a szerkesztői helyiségben.**

Mutatványszámokat kivánatra egy hétig ingyen és bérmentve küldünk.

Arad, 1886. deczember havában.

Az „Aradi Közlöny“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Az Ottrubay-banquett.

— deczember 20.

Ottrubay Károly a kir. törvényszék e közkedveltségü uj elnökének tiszteletére az aradi ügyvédi kar által rendezett banquett ma este a Krispin-féle teremben lett megtartva. Maga a terem igen csinosan volt feldiszitve s az asztal oly kiváló izléssel volt megteritve, minőt eddig még csak a miniszterelnök jubileuma alkalmával láttunk a redout nagytermében. Ugy a külső kiállitás, mint a szolgálat, és különösen a felszolgált kitünő étkek és italok a legfinyásabb izlést is tökéletesen kielégitették és meltó elismerést szereztek ezek derék előállitójának: Wittmann Károlynak.

Az aradi ügyvédi kar teljes számban volt képviselve, résztvettek még sokan az aradi törvényszék, ügyészség és járásbiróság tagjai közül, sőt a vidéki járásbiróságok is képviselve voltak.

Mi ön az ünnepelt elnök a terembe lépett, olyan egetverő lelkes éljenzés hangzott fel, minőt csak a sziv hamisitatlan érzelmei képesek az ajkra adni; és e lelkesedés fokozódott intensivitásában, midőn az ünnepelt oldala mellett feltünt a szeretett főispán rokonszenves alakja, a kiről nyilt titok az, hogy az ő erélyes magatartásának köszönheti Arad az uj elnököt.

A kölcsönös szivből jövő üdvözlések és meleg kézszoritások után kezdetét vette a vacsora.

Étlap.

Leves — Ottrubay.
Tok tartárral.
Vad disznó, befőttel. — Magyarádi.
Nyársonsült madeira-mártás és pástétommal.
Hideg és meleg tészták. — Ménesi.
Pulyka, styriai kappan.
Franczia saláta és compot. — Pezsgő
Csemege: sajt, gyümöles. — (Roederer Ch. Bl. sec.)
Kávé, fr. cognac.

Az ötödik fogásnál Hász Sándor kamarai elnök emelt poharat s mondott szellemmel telt toastot, melyben az ünnepelt érdemeit méltányolva, az összes jelenvoltak lelkes éljenzése közt az ég áldását kivánta reá.

Ezután Ottrubay a meghatottságtól rezgő hangon emel poharat az ügyvédi karra, mint a mely az igazság kideritésében mindig támogatta őt.

Ekkor ismét Hász Sándor ragadott poharat és ékesszólásával ujubb lelkesedésre gyujtá a társaságot, midőn toastja végén Fábián László főispánt éltette. A viharos éljenzés csak akkor csillapodott le, midőn mindenki szerencsés volt poharát a főispánnal összekoczintani.

Bilkey P. Mihály a tvszéki elnök nejéért iszik.

Majd Avarffy Ferencz mondott egy talpraesett toastot szellemes hasonlatokkal, a tizenkét apostol-biróra emeli poharát és az ő egészségükre üriti ki azt.

Dr. Avarffy Károly helyettes tvszéki elnök az ő rendkivüli philosophiai philippicájával Fábián főispánra emeli poharát, a ki az elnöki kineveztetés főeszközlője volt.

Végül Fábián László főispán emelt poharat egy nagyszabásu beszédben arra az eszmére, mely közös az ügyvédi karral, a törvényszékkel és a közigazgatással: a haza üdvére!

Jelen voltak: ügyvédek: Adler Lipót, Antalffy Endre, Árkay Kálmán, Avarffy Ferencz, Báttaszéki Lajos, Beles János, Bogdánffy Gergely, Boncs Gyula, Fényes Kálmán, Hász Sándor, Hamvas Károly, Heeger Ernő, Hofbauer Sándor, Jonescu Lázár, Kell Lipót, Kiss Armin, Lamberger Lajos, Lukácsy Lajos Mandl Vilmos, Mülek Lajos, Müller Károly Nachtnebel Ödön, Nikolits Dóme, Oncu Miklós, Papp János, Páris Lajos, Pavlovits Svetozár, Péterffy Antal, Perger János, Plopu György, Remetey F. Károly, Reicher Károly, Robiesek Ágost, Rosenberg Miksa, Schwarcz Jenő, Steinhardt Mór, Steinitzer Felix, Steinizer Pál, Stanescu Imre, Schöpkesz Ede, Szalay Antal, Szalay Károly, Szelle József, Sucin Aurél, Sonnenfeld Károly, Tagányi István, Tokody Lajos, Tenner Pál, Vizer Péter, Vizer Lajos, Venter Gerő, Vinter Adolf, Weidenfeld István, Vörös Vidor, Nyisztor József, Kohányi Mór, Hauser Mór.

Biróikar: Avarffy Károly, Bilkey P. Mihály, Gallu József, Kugler István, Steinitzer Károly, Zubor Gyula, Bartos Gusztáv, Fábián Lajos, Földes János, Parecz György, Seres Ferencz, Madzsar Károly, Péczely Ferencz.

Nyilatkozat.

Alulirottak, mint az „Arad és Vidéke“ czimü napilap volt szerkesztője és főmunkatársai kötelességünknek tartjuk a nagy közönség tudomására hozni a következőket:

Köztudomásu dolog városunkban, hogy Iványi Ödön, az „Arad és Vidéke“ czimü lap volt szerkesztője három hónap óta sulyos betegen fekszik; a lap azonban nemcsak pontosan megjelent, hanem meg is maradt azon a szinvonalon, melyre a sulyos betegen fekvő szerkesztő elődjével együtt emelte. A lap alólirott főmunkatársai nem kimeltek semmi áldozatot, semmi szellemi erőfeszitést, hogy a lapot a szinvonalon megtarthassák, anélkül, hogy ezért a lap tulajdonosától valami renumeratiót kértek vagy vártak volna. Dolgoztak betegen fekvő irótársuk szerkesztői reputatiójának megóvásáért és szándékoztak mindaddig dolgozni, mig egészsége helyre áll.

A kiadó azonban a felelős szerkesztő és alólirott főmunkatársak teljes tudomása nélkül Müller Károly urhoz, mint a függetlenségi párt elnökéhez a következő levelet irta:

Arad, 1886. deczember 14.

Tek. Müller Károly urnak
Aradon.

Iványi Ödön betegsége arra késztet, hogy tudassam t. Önnel, hogy az én anyagi helyzetem nem engedi meg nekie a teljes fizetést kiadhatnom, mint eddig; igérem, — tegyen a párt is valamit vele, — ha egészséges leend, mint munkatárst lapomhoz föl fogom venni, de nekem sürgősen kell gondolkoznom ujabb erőről, haladéktalanul.

Nekie még a következő 3 hónapig, havonként 50—50 frtot adok, azontul semmit!

Kérem t. Önt, tudassa ezen szomoru dolgot a párttagokkal s lehetőleg segélyezze a párt.

Én jelenleg oly helyzetben vagyok, hogy egész existentiám koczkán forog, s kell a legnagyobb figyelmet forditanom, hogy tönkre ne menjek!

Kérve a párt szives jóakaratát s azt is, hogy a midőn én több mint huszezer forintot fektettem egy vállalatba, ne engedje azt elveszni.

Mély tisztelettel
Gyulai István, s. k.

Müller Károly ur kötelességének ismerte, jellemének szokott nyiltságával, mielőtt a dolgot a párt tanácskozása tárgyává tette volna, közölni a tényállást a lap főmunkatársaival.

A lap főmunkatársai kijelentették, hogy a kiadó ez inhumanus és az irói önérzetet és tisztességet mélyen megsértő eljárását nemcsak helytelenitik és tiltakoznak ellene, hanem további közreműködésüket egyenesen a következő feltételek ez is kötik:

1. Az „Arad és Vidéke“ kiadója, Gyulai István ur kötelezi magát Iványi Ödönnek csonkitatlan tiszteletdiját mindaddig kifizetni, mig Iványi Ödön egészsége helyreáll.

2. Nevezett kiadó továbbá havonként 20 forintot a szerkesztőség rendelkezésére bocsát, hogy a főmunkatársak ez összeget a lap czéljaira belátásuk szerint felhasználhassák.

3. Alulirott főmunkatársak kötelezik magukat a szerkesztési teendőket eddigi tiszteletdijukért legjobb tudomásuk szerint, mindaddig teljesiteni, mig a felelős szerkesztő ujra munkabiró lesz, azon feltétellel, hogy a

---

Champy, mint egy tapasztalt csendőr, oda czövekelte magát az ismeretlen baljára.

Ez azonban időközben visszanyerte hidegvérét és kérdé: „Hol van tulajdonképen az a központ?

„A St.-Sulpice-téren, teremtette“, viszonzá Ringné.

„Annál jobb“, vélte az ismeretlen, „akkor keresztül kell mennünk a Princes-utczán, a hol én lakom és ott bizonyára az urak egyike kegyes lesz lakásomba felmenni és feleségemet megnyugtatja, a ki halálos aggodalomban lehet már miattam! Este 11 órakor kellett volna hazaérnem, de szerencsétlenségre a vonat Clairvaux-nál kisiklott, mert tengelye törött és teljes három órai késedelmet szenvedtünk, még hálát adhatunk az Istennek, hogy karjaink és lábaink épek maradtak.“

„Honnét jön ön?“ kérdé Ringué.

„Langres-ből.“

„Miért nem mondta ezt mindjárt?“

„Mintha bizony adtak volna rá időt! Én megyek nyugodtan utamon . . . Ekkor önök rám törnek és megragadnak, hogy mindjárt a rendőrségre czipeljenek! Ha önök talán azt hiszik, hogy igy meglepetve, valami könnyü szóhoz jutni, nagyon tévednek!“

„Az ördögbe is! Itt kóválygok ilyen csomagokkal, mikor más tiszt sséges ember alszik . . . mért nem fogadott kocsit, mikor ilyen nehezet kell czipelnie?“

„Hja, Istenem, örültem volna, ha kapok egyet a pályaháznál! De a kocsisoknak bizonyára alapos okuk volt kint nem ácsorogni — ebbe a hidegbe!“

„Hát utközben sem talált?“

„Csupán rendőrökkel találkoztam és ugy tettek, mint önök! Már harmadszor kell a rendőrökkel vesződnöm! Hiszen helyes, ha éjjel, mikor az utczák kihaltak, éberen vannak, — de mégis csodálatos, hogy ennyire bizalmatlanok! Mi történhetett Párisban ama két hét alatt, mióta távol vagyok? Forradalomtól félnek?“

„Semmi esetre sem.“

„De mégis valami különösnek kellett történni, hogy a békés polgárokat igy gyanusitják! Ez igazságtalanság a kormánytól!

Ringuénak feltünt, hogy ez az ember, a ki eleinte egy hangot sem tudott adni, most tulságosan beszédes és még gyanakvóbb lett.

„Nem azt mondta, hogy Langresből való?“ kutatta Champy, „ezt csudálom, mert nem beszél orrbangon és oly vontatottan, mint az ottani emberek.“

„Azt nem mondtam, hogy Langresből való vagyok, csak annyit állitottam, hogy onnét jövék; végre is akadhat az embernek dolga egy oly vidéken, a hol nem született. Feleségemnek rokonai vannak ott: fontos ügyeket kellett ott rendeznem, különben ily kutya-hidegben bizonyára nem tettem volna oly hosszu utat. Nem szeretek fagyoskodni, és 75 mértföldnyi utat, nem számitva a késedelmet, harmadik kocsiosztályban megtenni, egyáltalán nem kellemes!

„Mit visz a vállán?“ kérdé Ringué, miután kételye még nem volt eloszlatva.

„Ah, ez egy öcska takaró, Lizi néném adta velem, hogy térdeimet és lábaimat a hideg ellen megvédhessem. A vasutak nem gondolnak arra, hogy a harmadik osztályt fűtsék. A melegitő csövek nem a nép számára termettek!“

„Talán még az is meglesz. — De hát ez a fekete vászonba takart csomag a hóna alatt, — mi van abban?“

„Két pompás sonka, istenugyse pompás! Tapintsa csak, milyen kemény . . . és minő illat . . . még a haldokló is felvidulna tőle“, vélte az ismeretlen, egyuttal a csomagot megelégedett mosolylyal letette a kövezetre.

A fekete vászonra ragasztott papiron a rendőrök a következő felirást olvasták: „Keleti vasut-társulat. Feladási hely: Langres. Rendeltetési hely: Páris.“

Ennek megpillantása eloszlatta Ringué utolsó kételyét is. Csupán lelkiismeretének megnyugtatása végett kissé megérintette a sonkákat, mialatt Champy a kosarat kutatta ki, és abban egy mézes fazekat, egy kis zsiradékot, gesztenyét és pogácsát talált; mind oly dolgok, melyeket mint Langres és környékének terményeit ismert fel.

„Jól van, mehet tovább,“ szólt a teljesen megnyugtatott Ringué.

„Köszönöm szépen! Őszintén szólva, az ujabb feltartóztatás nagyon kellemetlen lett volna rám nézve.

Ezzel könnyed hangon folytatá: „Tudják meg uraim, hogy én nem vagyok egészen idegen önökre nézve. Némelykor teszek én is szolgálatokat az önök „legfőbb osztályának“; összeköttetésben vagyok D . . . M . . . . urral“

Az utóbbi név Ringué előtt kiváló jelentőséggel látszott birni, mert erős hangsulylyal viszonzá: „Jól van! Tudom már, hogy áll a dolog; értem . . . Ön politikai ügynök, ehhez a gazdálkodáshoz semmi közünk. A viszontlátásra! Boldog karácsonyt kivánok a sonkájához!“

„A hogy parancsolja,“ válaszolta az ismeretlen, és csomagját felszedvén a földről, csendesen tovább haladt.

E pillanatban ütött az óra egy negyed kettőt.

Alig tünt el azonban az éji vándor a két rendőr szeme elől, meggyorsitotta lépteit, a házak mellé húzódott és minden pillanatban körültekintett, hogy nem-e követik.

Csakhamar elhagyta a Du-Four-utczát és szemben a Princes-utczával gyorsan egy beljebb álló ház mélyedésébe osont. Egy pillanatig mozdulatlanul figyelve állt.

Miután semmi neszt sem hallott és senkit sem látott, besietett a Princes-utczába, melyben állitólag lakott és egy ódon, rozzant ház kapuja előtt állt meg. De nem a kilincset kereste, hanem ujját egy rugóra nyomta, mely a kapu mélyedésében volt elrejtve. Egy recsegő hang után a kapu megnyilt annyira, hogy az ismeretlen bebujhatott. Lassan visszanyomta a kaput, de nem tette be egészen; azután mint a ki a ház berendezését jól ismeri, egy keskeny és sötét folyosón haladt végig, honnét egy kis, négyszögü udvarra jutott.

Az ablakon sehol sem látszott világosság. Csendesen közeledett egy ókori vedres kúthoz az udvar jobb sarkában, kosarát letette a földre és ovatosan leemelte a kút nyilását takaró fedelet.

A veder szokott helyén, a falon egy elrozsdásodott szegen lógott.

A titokzatos ember meggyőződést szerzett magának arról, hogy a kút nyilását nem-e fedi el valamely akadály, amennyiben az ürt zajtalanul körültapogatta; azután jobb kezével erőteljesen megragadta egy zsineg végét, melynek másik vége a fekete vászonba takart csomag körül volt csavarva, a csomagot a nyilás fölé tolta és hagyta a mélységbe zuhanni.

A gyanus jószág gyorsan eltünt, maga körül forogva, a mint a rácsavart zsineg legombolyodott és pár másodpercz alatt elérte a viz szinét, melyben nesztelenül elsüllyedt. Csak egy hullámcsapás adott alig hallható pocsogó hangot — ez volt az egész.

(Folyt. köv.)

kiadó senkit munkatársul rajtok kivül a lapnál nem alkalmazhat.

E feltételeket Müller Károly ur a lap kiadójával közölte, ki a maga képviselőjeül Arkay Kálmán ügyvéd urat nevezte meg. Hosszas kölcsönös tárgyalások után alulirott főmunkatársak a mai nap (deczember 19) déli 11 óráját tüzték ki végső határidőül.

A nevezett órában alulirott főmunkatársak Müller Károly urral megjelentek az „Arad és Vidéke" szerkesztőségében, hol Gyulai ur képviselőivel, Arkay Kálmán és dr. Barabás Béla urakkal találkoztak és ujból kijelentették, hogy a fennebb idézett pontozatokhoz feltétlenül ragaszkodnak. Arkay Kálmán ur, mint teljhatalmu megbizott, kijelentette, hogy a kiadó csak a két első pontozatot fogadja el, de a harmadikat nem, mert ujévkor a laphoz uj munkatársat akar szerződtetni.

A lap alulirott főmunkatársai az időközben megjelent s álláspontjához határozottan ragaszkodó kiadónak kijelentették, hogy miután feltételeik a maguk egészében el nem fogadtatnak s kilátásuk sincs a kiadó magatartása után itélve, hogy elfogadtatnak, a laphoz való viszonyukat megszüntnek tekintik és a szerkesztőségből kilépnek.

Azután elhatározásukat s az egész ügy menetét közölték a felelős szerkesztővel, ki nyiltan és határozottan kijelentette, hogy a lap szerkesztőségétől e nyilatkozat aláirásával visszalépettnek tekinti magát s ez elhatározását alulirott főmunkatársai előtt Györgyössy Rudolf urral lakásán megjelent kiadó előtt is ismételte.

Most már kötelességünknek tartjuk kilépésünket részletesebben is indokolni. A kiinduló pontot Gyulai ur emlitett levele képezte és kényszeritett arra, hogy a betegen fekvő szerkesztő méltán megérdemlett tiszteletdiját, mint anyagi existentiájának feltételét biztositsuk mindaddig, mig helyzete megkivánja. A tárgyalások menete arról győzött meg, hogy a kiadót nem üzleti érdek vezeti, miután a lap budgetje a mi feltételeink szerint kevesebbe került volna, mint a kiadó tervezte, hanem oly irányzatok és törekvések is játszanak közre, melyek a lap eddigi irányát és szellemét veszélyeztetni fogják, kötelességünknek ismerték azután is, hogy a kiadó magára vállalta az anyagi feltételek teljesitését, ragaszkodni ahoz, hogy a lapnál senki uj munkatársul ne alkalmaztassék. Ezt azért tartottuk szükségesnek, mert tudtuk, hogy azok a legkevésbé sem őszinte törekvések, melyek e szomoru bonyodalmat előidézték, éppen az akaratunk ellenére a szerkesztőségbe beerőszakolt uj munkatárs egyéniségét használhatják ujabb bonyodalmak előidézésére a végből, hogy a betegen fekvő szerkesztő anyagi existentiájának nálunk biztositottnak hitt feltételeit eléggé nem jellemezhető inhumanus módon illusoriussá tegyék.

Ez eljárásunkat közöltük a függetlenségi párt elnökével, illetőleg az egész ügy lefolyása a függetlenségi párt elnöke teljes tájékozottságával és tudomásával történt, ki átlátván ügyünk teljes igazságát, nemcsak helyeselte, hanem támogatta is törekvéseinket, ugy lévén meggyőződve, hogy ez eljárásunkat helyeselni fogja maga a függetlenségi párt is, mint minden humanusan és nemesen gondolkozó ember.

Tőlünk telhető szenvedélytelen tárgyilagossággal irva le az ügy lefolyását, eljárásunk megitélését a nagy közönségre bizzuk. Meg vagyunk győződve, hogy minden humanus gondolkozásu ember, ki a szellemi munka értékét becsüli annyira, mint a nyers üzleti érdek és hiuság sugalta, s következményeiben barbársággal határos inhumanitást okozható törekvéseket, — eljárásunkat helyeselni fogja s egyszersmind velünk együtt abban a meggyőződésben fog élni, hogy az iróit collegialitást, a publicistai tisztességet szemei előtt tartó iró, fel nem veheti azt a tollat, melyet mi letettünk, ha magának először az ügy miben állásáról informatiót szerez.

Egyszersmind jelezni kivánjuk, hogy az ügyet e nyilatkozattal nem tekintjük teljesen bevégzettnek, mert nagyon könnyen beállhat annak szüksége, hogy tollunkat a függetlenségi eszméknek, városunk, megyénk társadalmi és ertelmi törekvéseinek szolgálatában ujból felvegyük. Ez azonban a függetlenségi párt tudomása nélkül nem fog megtörténni. De abban is meg vagyunk győződve, hogy e párt támogatását tőlünk nem vonja meg, mindaddig, mig kebelében a haza függetlenségének nagy gondolata, nem pedig személyes érdekek lesznek irányadók.

Kelt Aradon, 1886. deczember 19-én.

Iványi Ödön,
felelős szerkesztő.
Murai Károly,
Dr. Jancsó Benedek,
főmunkatársak.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Nemes adomány.** Székely Mihály szalontai lakos és aradmegyei vállalkozó 5—5 forintot küldött be a megyei tisztviselők nyugdijalapja javára és a Tabajdi-emlék költségeihez. A szép tett önmagát dicséri.

— **Az „Arad és Vidéke"** függetlenségi pártközlöny szerkesztősége és kiadója között conflictus támadt, s a miat arról a fentebb közlött nyilatkozat tanuskodik, Iványi Ödön szerkesztő, Murai Károly és dr. Jancsó Benedek főmunkatársak megváltak a laptól. A conflictusra az adott okot, hogy a kiadó a betegen fekvő szerkesztő fizetését reducálta, holott a szerkesztő helyett is teljes odadással végezték a munkát. A kiadó méltánytalan eljárásával szemben a szerkesztőség tagjai nem tehettek mást, mint hogy kiléptek a szerkesztőségből, hol megfeszitett munkásságuk a kiadó részéről nem találkozott elismeréssel. Ez eset is élénken illustrálja annak szükségét, hogy a hirlapirók maguk igyekezzenek a köztük és a kiadók közti viszonynak biztosabb alapokra fektetésére, hogy ne legyenek oltalom nélkül kitéve a kiadói önkénynek, mely máról holnapra megfoszthatja őket munkásságuk terétől.

— **A megye bálján,** mint értesülünk a Horváth Feri zenekarán kivül még a temesvári 29-ik gyalogezred zenekara is közreműködni fog. A rendezőség ez által is emelni óhajtván a bál sikerét, már intézkedett is ez irányban.

— **Nem megy a vonat.** Lapunk egy barátja siralmas panaszt küldött be hozzánk „Vasuti közlekedés" czimü rovatunk utmutatása folytán szenvedett kellemetlenségei és hiábavaló költekezése miatt. Nevezetesen lapunk barátja szombat estére vacsorára volt hiva Kuvinba. Hogy ezen meghivás menynyire megörvendeztette, mi tudjuk méhányolni, mert fel tudjuk fogni, hogy mit jelent karácsony előtt egy napi szabadságot élvezni olyan apának, kinek négy gyermeke közül az egyik három hetes, a legnagyobb meg hat éves. Az egész ház izgatottságban volt. Barátunk a felesége arczáról leolvashatni vélte ugyan, hogy a meghivás elfogadása nincs egészen inyére, mert hát a meghivó nőtlen ember, mindazonáltal a férjet kedvtelésében nem akadályozta. Ő tudta miért. Barátunk, lapunk f. hó 14-iki számának közlekedési utmutatójában látta, hogy a vonat Radnára esti 7 óra 4 perczkor indul, de biztosabb meggyőződés szerzése végett még Flamm Lipót menetjegyirodájában is tudakozódván, megnyugtató felvilágositást kapott. Már ½7-kor az induló háznál volt szintén meghivott egy barátjával, kinek 3 gyermeke közül a legkisebb egy év mulva lesz esztendős. Hogy mennyire nyult azonban arczuk, mikor az induló háznál megtudták, hogy a vonat este 7 órakor már nem közlekedik, mikor mindenképpen czélt érni akarván, a főnöktől engedélyt kértek, hogy a tehervonaton mehessenek és a főnök azt mondta, hogy a tehervonaton csak hizott marhák mehetnek, nem pedig murizni akaró urak, — arról csak az tudna fogalmat szerezni, ki a veghetlen siralmas panaszt olvasta.— Quid nunc? — Barátunk barátjának egy a feisülést elpalástolni hivatott szerencsétlen mentő gondolata jött. „Feleségeink kinevetnek, ha visszamegyünk, menjünk — kárpótoljuk magunkat ide haza, csapjunk egy jó estét (Wittmannál,) és vasárnap reggel menjünk Radnára, honnan aznap este jó képet vágva visszajövünk." — Dictum factum. — Hogy mi következett ebből, azt minden férj tudhatja, ha annyit mondunk, hogy a feleségek rájöttek a turpisságra, mert tudták, hogy az esti radnai vonat rég megszünt. Hasonló kellemetlenségektől minden barátunkat megkiméledő, kérjük az illetékes vasuti hivatalokat, hogy közlekedési utmutatójukat esetről-esetre helyesbitve küldjék be lapunknak.

— **Felolvasás.** Dr. Rosenberg Sándor főrabbi ur f. hó 25-én d. u. 5 órakor a Krispin-féle teremben Ludwig Otto „A makkabaeusok" czimü classicus drámájáról fog felolvasást tartani, melynek teljes tiszta jövedelme jótékony czélra lesz szánva. A várható szellemi élvezet és a jótékony czél számos látogatást igér. Jegyek ifj. Klein Mór ur könyvkereskedésében válthatók. Ülőhely 1 frt. állóhely 50 kr.

— **Gyászeset.** Mély részvéttel vesszük a szomoru hirt, hogy Osvald Pál megyei gyámpénztárnok tegnap hirtelem meghalt. Még délelőtt hivatalában volt, s szokott pontossággal végezte dolgait egész 12 óráig; ekkor utra kelt, hogy haza menjen ebédelni, de már a templom-utczában rosszul érezvén magát, betért Schwellengrüber borbély-üzletébe, hol eszméletét vesztvén, kocsit hozattak, s haza vitték Kossuth-utczai lakásába, de alig hogy megérkeztek vele, meghalt. Valószinüleg szivszéthüdés érte. Osvald 1848/49-ben résztvett a szabadságharczban, s honvéd-hadnagy volt, a mire mindig büszkén emlékezett. Aradmegyének évek hosszu során át volt előbb számvevője, s azután gyámpénztárnoka. Köztiszteletben állott ugy kiváló becsületességénél, mint kedélyes modoránál fogva. Váratlan halála nagy részvétet kelt tisztviselő társai és nagy számu barátai között. Megemlitjük még, hogy boldogult Tabajdi főispánnal sógorsági viszonyban állott. A családi gyászjelentés a következőleg hangzik:

Osvald Pálné szül. Molnár Viktória fájdalmas szivvel tudatja testvérei, sógorai, rokonai, ösmerősei és jó barátai nevében is, szeretett férjének Osvald Pál, megyei árvaszéki gyámpénztárnoknak, folyó évi deczember hó 20-án, déli 12 órakor, életének 60-ik s boldog házasságuk 29-ik évében, szivszélhüdés következtében történt gyászos halálát. A megboldogultnak földi maradványai folyó hó 21-én, d. u. 3 órakor fognak Vécsey-utcza 1. számu házból a Csutak Károly aradi első temetésrendező intézete — Entreprise des pompes funébres — által a helybeli közsirkertben örök nyugalomra tétetni: az engesztelő gyászmise-áldozat pedig ugyan e hó 22-én d. e. 9 órakor fog a helybeli t. minorita-atyák szentegyházában az egek Urának bemutattatni. Áldás és beke poraira!

— **Orvosok katonai szolgálatban.** A közös hadügyminiszter felszólitására Aradon következő orvosok vállalkoztak helyben sebesült katonák gyógykezelésére: Darányi János, Pozsgai Lajos, Tisch Mor, Weisz Sándor, Kabdebó János, Kronstein Vilmos, Schuster Henrik és Leitner Ernő orvostudorok.

— **A siketnémák karácsonyfájára** és a szegény siketnéma-növendékek felruházására ujabban adakozni méltóztattak: Gräszmann Ferencz nyugalm. őrnagy elhunyt neje iránti kegyelete jeléül 10 frt; Waltersdorfer nővérek 3 frt; Szulingi Krisztina 2 frt; a templom-utczai leányiskola több növendékének megtakaritott pénzecskéjükből összegyüjtött és beküldött 1 frt 40 kr., Wolloner Cseh Katalin 5 pár gyermekkesztyüt és más apróságot. Összesen 16 frt 40 kr., mely az eddig már kimutatotthoz hozzáadva, kiteszen: összesen 47 frt 90 krt. A kegyesszivü adakozóknak a felügyelő bizottság nevében is köszönetet mond Aradon, 1886. decz. 18-án. Roboz József, az aradi siketnémák-iskolája tanitója.

— **Köszönetnyilvánitás.** Az aradi izr. jótékony egylet részéről kibocsátott felhivás következtében adományozni sziveskedtek: Klein Mór és fia 10 frt, Lefkovits Adolf Kuvinban 6 frt, N. N. 10 frt, Tenner Armin 5 frt, Pollak Károly 5 frt, Rauschburg Mór 5 frt, Pollak Ignácz N. 5 frt, Spiegel Lipót 3 frt, Inkei Emil fél öl tüzifát. Összesen 49 frt és fél öl tüzifa. Előbbi kimutatás szerint 272 frt és 12½ öl tüzifa; főösszeg 321 frt és 13 öl tüzifa, mely nemesszivü adományokért az igen tisztelt adakozóknak hálás köszönet fejeztetik ki. Arad, 1886. deczember hó 20-án. Lustig Adolf elnök.

— **Egy 118 éves ember halála.** Pleskuczáról irják lapunknak, hogy e hó elején egy 118 éves jómódu parasztember halt meg. Felesége csak egy éve, hogy meghalt, kivel 90 évig boldogan élt. Ez a paraszt Mathusalem életében mindig csak sertéseit őrizte az erdőben, és ritkán és csak meleg ételt evett. E colossális idő alatt beteg nem volt, és csak két éve annak, hogy a pásztorsággal felhagyott. A legnagyobb pipás ember a községben ő volt, mert neje a 106 éves menyecske kevesebb mint 10 pakli dohányt sohasem vett neki egy hétre. A 118 éves ember oly egyenesen járt még a legutóbbi években is, mint egy 20 éves legény.

— **Jegyzőkönyv hitelesités.** Aradmegye tegnap tartott rendkivüli közgyülésének jegyzőkönyvét ma 10 órakor hitelesiti a közgyülés.

— **Gyászrovat.** A következő gyászjelentést vettük: Madácsy Gyula saját, ugy neje Fikker Paulina és gyermekei: Károly és Ida, továbbá testvérei Szalády Antal, Szál József, ugy számos más rokonai nevében is fájdalommal tudatja a torrón szeretett édes anya, nagyanya, anyós és testvér Madácsy Károlyné szül. Szál Emiliának folyó évi deczemberhó 19-én reggeli 7 órakor, életének 72-ik évében történt gyászos kimultát. A megboldogult drága halott hült tetemei f. hó 20-án d. u. 3 órakor fognak Teleki-utcza 22. sz. a. házból, „Csutak Károly első aradi temetésrendező intézete által, a helybeli r. cath. sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő gyászmise-áldozat deczember 23-án d. e. 10 órakor fog a főt. minorita-atyák templomában a Mindenhatónak bemutattatni. Áldás emlékére.

— **Siketnémák karácsonyja.** Az aradi siketnémák iskolajában (ó városháza I. em.) f. hó 24-én d. u. 2½ órakor tartandó karácsonyfa-ünnepelyre az iskola fenntartói és a nagyérdemü érdeklődő közönség ez uton tisztelettel meghivatik. Ez alkalommal a II. osztályu növendékekkel gyakorlati tanitás is tartatik, melynek tárgya a: a „karácsonyfa" czimü olvasmányka módszeres kezelése.

Hazánk és a főváros.

— **Egy tehetséges hirlapiró vége.** Pokorny Jenő volt hirlapiró s legutóbb ügyvéd B.-Gyarmaton, f. hó 16-án önkezével vetett végett hányatott életének. Az esetről Szécsényből ezeket irják: Pokorny (Pogány) Jenő balassa-gyarmati ügyvéd, a „Nógrádi Ellenzék" szerkesztője városunkban e hó 16-án éjjel morfiummal megmérgezte magát és meghalt. Pokorny Ticsénszky Árpád árvaszéki napidijassal aznap érkezett ide Losonczról, a hol Pokorny apja polgármester és Pokorny Pál gyógyszereszhez szállva, ennek házánál ebédelt. Ebéd után a gyógyszerész vendégeitől engedelmet kérve, Komjáthy Anzelm kir. tanfelügyelő nővérének temetésére ment s vendégeit bor mellett magukra hagyta. Ez idő alatt történt, hogy Pokorny Jenő a mit sem sejtő provizor háta megett két morfiumos üvegcsét elcsent. Ez ugy látszik előre kiszámitott terv sikerülte után, még házigazdájuk visszatérte előtt Pokorny társával elbucsuzott és eltávozott. Azonban a helyett, hogy kocsira ültek volna, titkon a szemközt fekvő „Ujvilág" vendéglőbe mentek és ott zajosan mulattak, mig egyszerre ivás közben az egyik üvegcse tartalmát kiüritették, mire nemsokára mindaketten elaludtak. A mit sem sejtő vendéglős egyszerűen mint részegekkel bánt el velük és ágyba fektette őket. Ezalatt megérkezett a házigazda, kit a provizor kétségbeesve várt, minthogy ép e közben egy beteg számára morfiumot kerestek és ekkor tünt ki, hogy a két üvegcse hiányzik. A szegény provizor fejét veszitve várta haza a gyógyszerészt. A principális azt hivén, hogy vendégei Gyarmatra mentek rögtön fogatott és utánok indult. Csak később tudták meg, hogy az illetők az „Ujvilág"-ban vannak s igy az orvosi segély is későn érkezett. Pokorny már ekkor halva volt. Ticsénszky azonban, ki a morfiumból kevesebbet ivott, csakhamar magához tért. Az eset nagy izgalomban tartja a város közönségét. A vizsgálatot az illetékes közegek rögtön meginditották. Pokorny igen tehetséges ember volt, de állhatatlansága és könnyelmüsége mindig megakadályozták, hogy eszét és tanulmányait kellőleg érvényesithesse. Örökös zaklatottságból állt az élete, nyugodjék csöndesen halála után, melyet özvegye és árvái megtört szivvel gyászolnak.

— **A szabadkai tolvajok.** Érdekes részletek merültek fel ujabban a szabadkai félmilliós lopás ügyében meginditott rendőri nyomozatok során. Kideritették ugyanis, hogy szegedi lovakkal és szegedi kocsin vitték el Geiger Wertheim-szekrényét. Schütz Ferencz szegedi állatorvosé voltak a lovak és a kocsi, melyeket a hirhedt bácskai lókötő, Vucsetics Imre, néhány nappal a betörés előtt hajtott el Szegedről. Október 30-án (a szabadkai betörés utáni nap) délután Baján beállitott a „Vörös ökör" udvarára, a lovakat kifogta és a kocsit a szinbe betolta. Azután a kocsiülesből néhány tárgyat magához vevén eltávozott a vendéglőből és oda többé vissza nem tért. A bajai rendőrségnél őrizték a lovakat addig, mig egy rendőrbiztos vissza nem vitte Szegedre azokat. A vasalt zöld kocsin oly tárgyakat találtak, melyek csakis, a Geiger-féle betörésből származhatnak. Az itatós-papirosok is rajta voltak, melyeket Geiger pénzei elcsomagolására használt. Az asszonyt, ki Eszéken a Geiger-lopásból eredő nyaklánczot elzálogositotta, hosszas nyomozás után tegnap Ó-Becsén elfogták. Neve azonban nem közölhető, a vizsgálat érdekében. Vucsetich Imrét és szeretőjét Törköly Veronát, kik a Geiger-féle lopáson kivül még négy nagyobb betöréssel vannak gyanusitva, Halasra kisérték.

— **Affaire.** Herman Ottó országgyülési képviselőnek a kereskedelmi miniszterium épitési pothitele tárgyában a képviselőház pénteki ülésén mondott beszédét, melyben többek között az van mondva, hogy „az oly épitész, ki ma az alapozási munkálatokban oly szarvashibákat követ el, a minőkre a bizottság indokolása fektettetik, az biró elé tartozik és megfosztandó oklevelétől, mert vagy tudatlan, vagy csaló," — Bukovics Gyula, a kereskedelmi palota épitészeti vezetője magára nézve sértőnek találta s még aznap délután elküldte Pártos Gyula és Smahl épitészeket Herman Ottóhoz, hogy tőle felvilágositást kérjenek. A képviselő ezeknek kijelentette s aztán egy Bukovics Gyulához intézett levélben is hansulyozta, hogy beszédében nem egyes személyekre czélzott s legkevésbé Bukovicsra, akit nem is ismer. Ezzel az ügy befejezést nyert.

— **Rövid hirek.** Gróf Zichy Géza, a svéd király meghivására február végén Svédés Norvégországba utazik s vagy három héten át hangversenyző körutat tesz; utközben Bécsben is fog zongorázni. — A hirlapirók nyugdij-intézete diszes koszorut nyujtott át Lobe Tivadar német szinésznek, ki szombaton ez intézet javára lépett föl a gyapju-utczai szinházban. — A fővárosi tanács 39.000 frtnyi késedelmi birságot engedett el a vizmü-telep épitő vállalkozóinak. — Huszezer frtos nyeremény várja gazdáját a fővárosnál: a budai sorsjegyek ez idei juniusi huzásánál a 25,353 számra esett a főnyeremény, de a nyertes még nem jelentkezett. — Vizaknán nagy előkészületek folynak a holnap oda érkező képviselő: dr. Tisza István fogadására; diszkaput emelnek, fáklyás-zenét rendeznek, sat. — Az ujvidéki szabadelvü párt a püspökké kinevezett Bende Imre helyébe Hirsch Tivadart lépteti föl képviselőjelöltnek; Hirsch egyizben képviselte már a kerületet.

A nagy világ.

— **A költő lord.** Tennyson éles megjegyzéseket olvashat legujabb verskötete miatt. A kötetben, kisebb alkalmi költeményeken kivül, „Locksley Hall, hatvan évvel később" czim alatt az ismeretes költemény folytatását tartalmazza, de ebben feltünő a rideg politizáló és polemizáló hang. Még pedig az ujkori democraticus eszmék és különösen az alsóbb földmives osztály igényei ellen versel. Nem a költő szól a kötetből, mondják rá, hanem a lord és — a bérjövedelmet féltő földbirtokos.

— **Családi körben** akarja kipihenni bolgár földön szenvedett fáradalmait Kaulbars tábornok. Kaulbars még karácsony előtt érkezik Bécsbe ott időző családjáért. A telet nejével és öt leányával Olaszországban fogja tölteni.

— **A czár nejét fojtogatta.** „Teljesen megbizható forrásból" irják egy német lapnak: „Az orosz czár kedélybaja egyre aggasztóbbá válik. Nem lehet őt egészen lelkibetegnek mondani, mert szellemi képességei sokszor teljesen szabályszerüen működnek. Élete sokban hasonlit a szerencsétlen Lajos bajor királyéhoz. Közbe azonban — minthogy üldözési mániában szenved — nagy lelki lehangoltság vesz rajta erőt, mi fékezhetlen dühöngési rohamokkal váltakozik. Most már bizonyos, hogy hadsegédét, Reutern grófot csakugyan agyonlőtte; nemrégegy dührohamában saját neje ellen fordult, kit fojtogatni kezdett. Ezért kiván a czárné Nizzába utazni; innét az ellentmondó hirek elutazásáról és Gacsinában maradásáról. Gierst a czár sokszor hetekig nem fogadja; ezért van, hogy az orosz politikában annyi az ellentmondás. Látni ezt a „Polit. Corresp." jelentéseiből is. Pétervári levelezője informatióit egyensen a kormánytól kapja s azt jelenti egyszer, hogy Kaulbars hideg fogadtatásban részesült; másnap pedig — bizonyosan felsőbb meghagyásból — az volt olvasható, hogy a tudósitas téves volt, mert Kaulbarst a czár melegen üdvözölte. A zavar egyre növekszik s minden pillanatban catastrophától kell tartani. Ez a körülmény az, mi Bismarckot aggasztja; ezért erősitik a német hadsereget. Mert egyrészt lehetséges, hogy ha a czár tovább kormányoz, beszámithatlan állapotában a legborzasztóbba, egy esztelen háboruba is belemegy; másrészt a trónváltozás sem lehetetlen; s ekkor — a czári birodalom belső crizisének közepette kiszámithatlan, bizonytalan állapotokkal állunk szemben. Az curópai helyzet magában véve nem nyugtalanitó; de össze van kuszálva, mert egy lelkibeteg uralkodó a legszomorubb zavarokat idézheti elő.

— **Rövid hirek.** A királyi pár szombaton kirándulást tett Lainzba, hogy az ottani uj vadászkastélyt megtekintse. — A legismertebb nevü ember, a malátakészitményeinek hirdetése által hiressé lett Hoff János utközben Prágában halálosan megbetegedett. — Bécsvárosának 34,000 frtnyi költséget okozott az ott történt egyetlenegy cholera-haláleset, a nagyszabásu óvó intézkedések miatt. — Belgrádban az osztrák-magyar kolonia tagjai szivélyes ovatióval bucsuztak el gróf Khevenhüller nagykövettől. — Carmen Sylva, a román királyné, mint Bukarestből irják, két regényen s egy opera szövegen dolgozik s a libretto zenésitése végett Párisba készül. — A belga király, hir szerint nagy afrikai expeditiót tervez, melynek Stanley volna a vezetője.

SZINHÁZ.

— decz. 20.

— „Lili", e bájos és elévülhetlen bohóság, ma ismét alkalmat adott S. Vadnay Vilmának, hogy művészetének és egyénségének bájával elragadja a közönséget. Lili a művésznő legkiválóbb alakitása, melylyel ellentállhatlanul hódít és elragad. A közönség csaknem valamennyi dalát megismételtette. Kiss Mihály (Plinchard) kitünő volt az első és második felvonásban, a harmadikban már túlerős aggastyánt caricirozott, éppen ugy mint Boránd, kinek Sainte Hypothése vicomte-ja a két első felvonásban kifogástalan cabinet-alak, a harmadikban már nagyon fiatalos. De la Grange bárót Peterdy adta jellemzetesen és a tőle megszokott elegantiával. Győre (Bouzincoure) olyan volt, mint egy nyugalomba vonult szatócs.

Szerkesztői üzenetek.

R. J. urnak Aradon. Tökéletesen hasonló nevü más aradi uri egyén irta a tárczákat.

KÖZGAZDASAG.

Szeszüzlet.

(Deczember 20.)

(B.) Készáru nagyban 26.—26.25, kicsinyben 26.75 hordó nélkül, per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde.

(Deczember 20.)

10000 mm. forgalom, változatlan szilárd árakkal. Tavaszi buza 9.11—9.13, uj buza 8.80 8.82, uj tengeri 6.12—6.14, tavaszi zab 6.55 6,57, káposzta-repcze 11.62—1175.

Budapest, deczember 20. (Az „Aradi Közlöny" eredeti távirata.) Az esti tőzsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyjáradék 103.42½, magyar papirjáradék 93.20, magyar hitelbank 301.—, osztrák hitelbank 291.60, London 126.15, Páris 49.60—.

Hivatalos árfolyam

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1886. évi deczemberhó 20-án.

Magyar aranyjáradék 6 sz.	—.—
Magyar aranyjáradék 4 sz.	103.30
Magyar papirjáradék 5 sz.	93.35
Magyar vasuti kölcsön	152.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 1. kib.	99.25
Magyar keleti vasuti államkötvény 2. kib.	127.—
Magyar keleti vasuti államkötvény 3. kib.	120.25
Magyar földtehermentesitési kötvény	104.25
Magyar földtehermentesitési kötv. záradék	104.25
Temes-bánáti földtehermentesitési kötvény	104.25
Temes-bánáti földtehermentesitési köt. zár.	104.25
Erdélyi földtehermentesitési kötvény	104.25
Horvát-szlavon földtehermentesitési köt.	105.—
Magyar szőlődézsmaváltsági kötvény	99.50
Magyar nyeremény-sorsjegy-kölcsön	121.—
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	123.—
Osztrák járadék papirban	82.50
Osztrák járadék ezüstben	83.26
Osztrák járadék aranyban	112.25
1860-iki osztrák államsorjegy	138.—
Osztrák-magyar bankrészvény	878.—
Magyar hitelbankrészvény	300.50
Osztrák hitelintézeti részvény	291.—
Cs. és kir. arany	5.96
Ezüst	—.—
20 frankos arany (Napoleond'or)	9.96
Német birodalmi márka	61.85
London (3 havi váltókért)	126.15
20 markos	12.37

IDEGENEK NÉVSORA.

(Deczember 20.)

Fehérkeresztszálló. Gombházy B., birt., Erdély. Sárkány Tassiló, birt., Sz.-Régen. Türk J., birt., Medgyes. Marescher J., birt., Sz.-Régen. Ruisz F., birt., Mezőhegyes. Larosche F., hivatalnok, Mezőhegyes. Dr. Heppes N., dr. Dolovics N., ügyvédek, Budapest. Katrán F., keresk., Bpest. Rosenstock B., utazó, Bpest. Abeles M., Salczer W., Goldschmidt J., Stern E., Funk B., Hanischka J., Knopf M., Bärenbürger Jonás, utazók, Bécs.

Nádor-szálló. Báró Dittfurth N., birt., Zaránd. Frits Lajos járásbiró, N.-Halmágy. Kállay Gyula, szolgabiró, Pécska. Gróf Arsay A., huszár-százados, Makó. Szabó N., huszár-főhadnagy, Makó. Vécsey N., huszárhadnagy, H.-M.-Vásárhely. Petrich Lajos, tisztartó, Kevermes. Fothy N., főerdész, Berzova. Rajla N. jegyző, Simánd, Antal Pál, magánzó, Pankota. Kohn N., kereskedő, Ménes. Fürst Simon, keresk., Bpest. Grünwald Samu, Deutschmann Lipót, utazók Bpest.

Háromkirály-szálló. Juhász János, Juhász István birt., Dombiratos. Zórád Ferencz, jegyző, Szt.-Anna. Cserepes József, ügyvéd, Vinga. Nenbauer N., keresk., Szt.-Anna. Lusztig József, keresk., Battonya. Infelder Izidor, Wéber Károly, keresk., Zain.

Aranykules-szálló. Weisz R., vállalkozó, Miskolcz. Braun L., gépész, M.-Kovácsháza. Moser Ernő, gazdász, Borossebes. Vogl Gyula, keresk., Lippa. Stark N., keresk., Neuhoff.

Császár Imre jutalomjátéka.

Arad városi szinház.

Folyó sz. 81. 8. bérletszünet.

Kedd, 1886. deczemberhó 21-én:

Don Caesar de Basan.

Szinmü 5 felvonásban. Irta: Dumanoir és D'Ennery. Forditotta: Csepreghy Lajos. (Rendező: Császár Imre.)

Személyek:

II-dik Károly, spanyol király — Somló Sándor.
Don Jose de Santarem, első miniszter — Peterdy Sándor
Don Caesar de Basan, caraffai gróf Császár Imre.
Montfior marquis — Makó Lajos.
Donna Gezela, neje — Váczy Vilma.
Királyi kapitány — Sárdy Károly.
Csolnakos — Czakó Vilmos.
Itélő biró — Győre Alajos.
Lazarille, puskamüves segéd — Havas Aranka.
Maritana, utczai énekesnő — Csanyuga Emma.

Holnap, szerdán:

Pünkösd Florenczben.

Operette 3 felvonásban.

Kezdete 7, vége 10 órakor.

Felelős szerkesztő: **Hindy Árpád.**

BUDAPESTI TŐZSDE.

Deczember 18.

	Pénz		Áru	
M. kir. aranyjár. adóment. 4%	104	—	104	20
„ „ papirjáradék adóment. 5%	94	60	94	90
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%	152	—	153	—
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	152	—	153	—
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	100	25	100	75
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%	127	—	127	50
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	118	50	119	50
M. kir. nyeremény-kölcsön 100 frt	123	50	124	50
„ „ „ 50 frt drbja	126	50	127	—
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	125	50	127	—
M. k. földtm. kötvények 5%	104	50	105	50
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	104	50	105	50
M. k. földtm. kötvényektemesi 5%	104	50	105	50
„ „ „ „ 1867. zárad. 5%	104	50	105	50
M. k. földtm. kötvények horvát-orsz. 5%	105	—	106	—
M. k. földtm kötvények erdélyi 5%	104	50	105	50
„ „ erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint 5%	98	50	99	—
Szőlődézsmaválth. kötv. (100 frt) 5%	99	50	100	—
Pest város kölcsöne 1870. évből 6%	106	—	106	50
„ „ „ 1871. évből 6%	109	—	109	50
Budapesti fő v. 1880. kölcsöne 6%	100	50	101	-
Budapesti bankegys. részvényt.	102	—	102	50
Magy. ált. hitelbank	309	25	309	50
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv.	143	—	144	—
Magy. lesz. és pénzváltó	103	20	103	50

	Pénz		Áru	
Magy. orsz. bank részvény-társaság	—	—	—	—
Osztrák hitelintézet	298	10	298	80
Osztr.-magyar bank	884	—	888	—
I. magyar iparbank	153	—	153	—
Pesti keresk. bank	679	—	680	—
Bécsi bizt. társulat	205	—	207	—
Bécsi élet- s jár. bizt. társ.	210	—	220	—
Első magy. általános bizt. társ.	3200	—	3240	—
Fonciere pesti bizt. társ.	72	—	73	—
Magyar-franczia bizt. társ.	206	—	208	—
Pannonia visszb. társ.	750	—	780	—
Concordia malom	460	—	470	—
Első budapesti malom	1045	—	1055	—
Erzsébet malom	227	—	280	-
Hengermalom	575	—	580	—
Luiza malom	279	—	283	—
Molnárok és sütők malma	380	—	385	—
Pannonia malom	750	—	780	—
Viktoria malom	211	—	212	—
„Adria“ m. tengeri hajóz. részv. t.	—	—	—	
Alföld-fiumei vasut 5%	189	—	190	—
Báttaszék domb.-zákány vasut 5%	183	—	184	—
Déli vasut 5%	—	—	—	
Északkeleti vasut 5%	173	—	174	—
Erdélyi vasut 5%	187	—	188	—
Győr-sopron-ebenfurti vasut 5%	—	—	—	—
Kassa-oderbergi vasut 4%	151	—	152	—
Magyar galicziai vasut 3%	176	—	177	—
M. ny. v (sz.-győr-gráczi vasut 3%	173	—	174	—
Osztrák államvasut 3%	251	—	252	—
Pécs-barcsi vasut 3%	—	—	—	—
Tisza-vidéki vasut 3%	251	—	252	—
Osztr. dunagőzhajózási társ. 3%	378	—	382	—

	Pénz		Áru	
Pesti közuti vaspálya	475	—	480	—
Pesti közuti vasp. élvezet jegyek	280	—	285	—
Budapesti III. ker. takarékp.	99	—	100	—
Országos központi „	514	—	516	—
Pesti hazai első „	8000	—	8050	—
Egyesült Budapest fővárosi takp.	475	—	480	—
Magyar ált. takarékp. részvény	91	—	92	—
Alagut	152	—	154	—
Általános waggon kölcs. társaság	75	—	76	—
„Franklin“-társulat	203	—	205	—
Ganz és társa vasö. és gépgyár	810	—	820	—
Gschwindt-féle szeszgyár	375	—	385	—
Gyapjum. és biz. I. magyar	254	—	256	—
Keresked. épülete	650	—	—	—
Könyvnyomda „Atheneaum“	570	—	580	—
„ Pesti	1100	—	1140	—
Kőszénb. és téglagy. (Drasche)	254	—	256	—
Nemzetközi waggon-kölcsön-részvénytársaság	75	—	76	—
Pesti építő-társaság	—	—	—	—
Rimamurány-salgótarj. vas. rvts.	94	50	95	—
Salgótarjáni kőszénb.	151	—	153	—
Schlick-féle vasö. és gépgyár	165	—	167	—
Schlick-féle vasö. és gépgyár II. kib.	—	—	—	—
Serfőzde első magyar	870	—	890	—
Sertéshizlaló	317	—	320	—
Sóskuti kőbánya	—	—	—	—
Spódium- és csontlisztgyár	165	—	170	—
Szálloda-részvénytársaság	105	—	106	—
Tégla- és mészégető ujlaki	188	—	190	—
Török dohányrészvény	—	—	—	—
Göztéglagyár kőbányai szelv. nélk.	268	—	270	—
M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.	105	25	105	75

Záloglevelek.	Pénz		Áru	
M. földhitelint. papirérték 5%	101	25	101	75
„ „ „ 4½%	99	50	100	—
„ „ „ 4%	93	50	94	—
„ „ arany v. ezüst 5%	128	—	129	- -
„ jelzálogbank 5½%	102	50	103	—
„ „ 5%	101	—	101	50
Kisbirt. orsz. földh.-int. 5½%	102	—	102	25
Osztr.-magyar bank o. é. 5½	101	75	102	25
„ „ „ „ „ 4½%	101	75	101	85
„ „ „ „ 4%	98	50	98	85
Pesti keresked. bank 6%	102	—	102	50
„ „ „ „ 5½%	101	50	102	—
„ „ „ „ 5%	101	—	101	50
Albina tak. és hitelint. 6%	101	—	102	—
Elsőbbségek.				
Budapesti lánczhid 5%	106	—	106	50
Lloyd- és tőzsde-épület 5%	99	50	100	—
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj.	9	60	10	—
Osztrák vőrös-kereszt-egylet	15	—	15	50
Pénznemek.				
Cs.-kir. arany (vert)	5	95	5	99
Cs.-kir. arany (kör)	5	90	5	93
Osztrák-magyar 8 frtos arany	9	94	9	96
20 frankos arany	9	94	10	96
Osztrák és magyar ezüst	—	—	—	—
Német birod. bankj. vagy ezekkel egyenért. bankj. (100 márkáért)	61	80	61	90
Ném. bankp. 100 ném. bir. márkáért	61	70	61	90
Amsterdam 100 hollandi frtért	104	—	104	25
Páris 100 frankért	49	60	49	70
Svájczi pénzpiaczok 100 frankér.	49	55	49	65
London 10 font sterlingért	125	90	126	20

A SZÉCHENYI IRODALMI INTÉZET,

ARADON.

Iroda: Főtér, Neuman-ház. Könyvnyomda és tőmöntöde: Megyeház-utcza.

Karácsony, ujév és farsangra

a következő czikkeket ajánlja a nagyérdemű közönség figyelmébe:

Megrendelésre készit a legdiszesebb kiállitásban, megfelelő jelvényekkel mindennemü

karácsonyi és ujévi üdvözlöket, báli, tánczvigalmi meghivókat.

Diszes ujévi üdvözlőkártyák 5 krtól 60 krig.

Nagy fali-, tömb-, jegyzék- és zseb-naptárak.

mindennemü kereskedelmi és háztartási könyvek, ügyvédi naplók és egyéb irodai czikkek

készen kaphatók.

Arad, 1886. deczemberhóban. Széchenyi irodalmi intézet.

SINGER EDE

a színház főbejáratával szemben.

Karácsonyi és ujévi

ajándékokul

ajánlom a legdusabban felszerelt raktáromat

porczellán-, üveg-, alpacca-,

chinaezüst-, Quivrepoli terracotta-

és majolica-nemüek,

valamint

konyha- és háztartási eszközökben,

asztali és függő lámpákban nagy raktár

a legjutányosabb árak mellett. 737—8.10

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Tisztelettel:

SINGER EDE.

Aradon, Atzél Péter-utcza 1. szám,

SINGER EDE

7643/1886.

Árlejtési hirdetmény.

Közhirré tétetik, miszerint az aradi m. kir. államjószágigazgatóság kezelése alatt álló Maroshid feletti jobb parton levő védmü helyreállitási munkálatnak vállalat utjáni biztositása végett az aradi m. kir. államjószágigazgatóság hivatalos helyiségében (Deák Ferencz-utcza 33.—34. szám) **1886. évi deczemberhó 30-án d. e. 10 órakor** nyilvános árlejtés tartatik.

Kikiáltási ár 300 frt 28 kr, melyre vállalkozni szándékozók 10 százalékos bánatpénzzel ellátva oly hozzáadással hivatknak meg, miszerint a részletes árlejtési feltételek alólirt kir. jószágigazgatóságnál betekinthetők.

Aradon, 1886. december 14.

M. kir. államjószágigazgatóság.

(Utánnyomat nem dijaztatik.)

Árverési hirdetmény

kivonat.

Az aradi kir. tvszék, mint tlkkvi hatóság közhirré teszi, hogy özvegy Szirb Gyorgyenö végrehajtatónak Szirb Nikolae jogutódai végrehajtást szenvedő elleni 20 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében Dehelyán Atyim veszélyére az aradi kir. tvszék területén lévő, Kuvin községben fekvő, a 294. sz. telekkönyvben AII. 8., 10. és 12. alatt felvett beltelkes ház 51 frt becsértékben, szántó, legelő és erdő illetménynyel, megbecsülve 172 frtra, az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a alapján egészben, az A+1. alatt felvett szőllő, megbecsülve 200 frtra egészben összeirt ingatlanságra az árverést 372 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **a f. évi deczember 28. napján, d. e. 10 órakor** Kuvin községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott **kikiáltási áron alól is** eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényczikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. november 1-én 3333. sz. a kelt ig. ügy min. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Az aradi kir. tvszék,

750—1 mint tlkkvi hatóság.

Egy a **jegyzői teendőkben jártas egyén,** 150 frt évi fizetéssel és mosáson kivüli ellátással

kerestetik.

Irásbeli ajánlatok alulirotthoz küldendők.

Draucz, 1886. decz. 12.

Lovich Gyula,

741—5.4 körjegyző.

„FEHÉR KERESZT“ szálloda

Aradon.

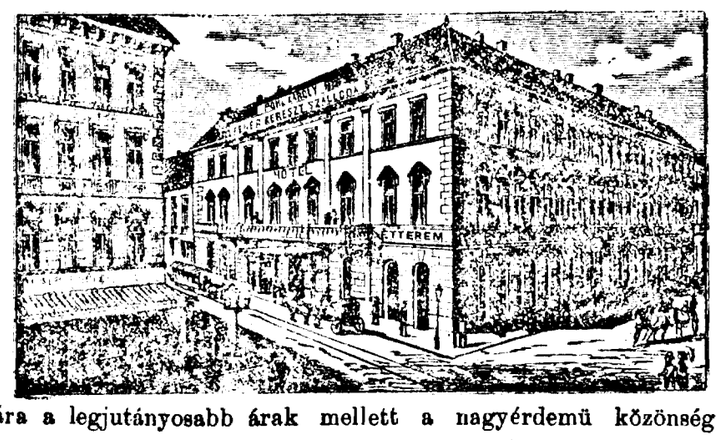

Van szerencsém a t. cz. közönségnek és a t. egyleteknek tudomására hozni, miszerint a „Fehér kereszt“ szállodában lévő

nagy táncztermet

teljesen átalakittattam és a legdiszesebben ujra berendeztem. — Minek folytán bátor vagyok a közeledő farsang alkalmából nagy **tánczterment bál, hangverseny- és nagyobb családi estélyek vagy bankettek** megtartására a legjutányosabb árak mellett a nagyérdemü közönség használatára ajánlani.

Egyidejüleg van szerencsém tisztelettel jelenteni, miszerint a

„FEHÉR KERESZT“ szállodát 742—3.4

a t. cz. vidéki közönség legnagyobb kényelmére berendeztem. — A szobaárak következők:

Első emeleti, Deák Ferencz-utczára néző utczai szoba 1 frt 20 kr.
Első emeleti udvari szoba . . . . . 1 frt — kr.
Másodemeleti Deák Ferencz-utczára néző utczai szoba 1 frt — kr.
Másodemeleti udvari szoba . . . . . 80 kr.

Különösen ajánlom szállodámban lévő **diszes éttermemet,** melyben **kitünő ételeim** és **tiszta italaim** a legszigorubb igényeknek is képesek eleget tenni.

Kegyes pártfogását kérve,

maradtam mély tisztelettel:

Istállóról kellőkép gondoskodva van.

POHL KÁROLY,

szálloda-bérlő.

144 **CACAO** és **CHOCOLADE**

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

SCHUTZ MARKE S&S REEL

melyek az első bécsi konyhaművészeti kiállitáson a legmagasabb dijjal, a kitüntetési oklevéllel lettek megjutalmazva, csak hatóságilag beiktatott védjegyünk és czégünk alatt valódiak. Kapható minden hirneves kereskedő urnál és csemegekereskedőnél, **Aradon**

ELIAS ARMIN urnál.

Vidékre postai utánvétellel küldetnek szét.

Victor Schmidt & Söhne,

cs. kir. orsz. enged. gyárosok.

Gyár és központi szétküldési hely: **Bécs, V. Alleegasse, Nr. 48. (a déli vasut mellett.)**

Nyomtatja és kiadja a „Széchenyi irodalmi intézet“ Aradon.